

Uskolla on merkitys myös tämän päivän ihmiselle

Utajärveltä Helsinkiin

Vuonna 1987 utajärveläinen nuori mies, nykyinen OPKOn pääsihteeri Lauri Sepänen, matkasi Helsinkiin teologiseen tiedekuntaan opiskelemaan. Ensimmäisen vuoden jälkeen Lauri kertoo kärsineensä opintojen myötä nousseesta uskon kriisistä.

”Ensimmäisen opiskeluvuoden jälkeen lähdin Tukholmaan kesätöihin. Luin paljon Raamattua ja rukoilin, että jos tämä todella on Jumalan sanaa, haluan varmistua siitä. Kesän aikana sain rauhan siitä, että asia oli niin.” Lauri muistelee. ”STI oli myös tärkeä paikka opintojen kannalta, sillä se laajensi näkökulmaa Raamatun tutkimiseen ja toi hyvää vastapainoa tiedekunnan liberaalille teologialle. Oli hyvä myös nähdä Eero Junkkaalan kaltaisia ihmisiä, jotka tekivät täysillä hengellistä työtä sulkematta kuitenkaan pois tieteellistä näkökulmaa”, Lauri pohtii.

Nykyään Lauri toimii STI:n hallituksessa ja Perustan toimituksessa. Hän iloitsee siitä, että on olemassa STI:n kaltainen paikka, joka tukee teologian opiskelijoita ja samalla myös OPKOn työtä. Lisäksi Lauri pitää tärkeänä sitä, että STI toimii foorumina järjestöjen välillä.

Koko opiskeluaikansa Lauri asui lesta-diolaisten ylioppilaskodissa, josta hän löysi myös vaimonsa Johannan vuotta ennen valmistumistaan. Opiskelijoiden yhteiset tilat

tarjosivat hyvän paikan tutustua. Valmistuttuaan Lauri lähti Utajärvelle seurakuntatyöhön, ja vuoden päästä häiden jälkeen Johanna tuli perässä. Kolmen vuoden kulluttua he kuitenkin palasivat Jyväskylän kautta takaisin Helsinkiin. Lauri kertoo viihtyvänsä perheineen pääkaupunkiseudulla.

”Täällä on periaatteessa paljon mahdollisuuksia, vaikka ne monet mahdollisuudet jäävätkin yleensä käyttämättä”, hän nauhahtaa.

Vapaa-aikaansa Lauri kertoo käyttävänsä mielellään rentoutumiseen. Rentoutumiseksi sopii vaikka vain itsekseen oleskelu tai hyvän ohjelman seuraaminen televisiosta. Lisäksi hän harrastaa laulamista Akateemisessa Laulussa sekä lenkkeilyä ja sulkapalloa.

OPKO ja hengellisen työn haasteet

OPKOn pääsihteerinä Laurin työnkuva on monipuolinen. Siihen kuuluvat mm. hallintoasiat, henkilöstöjohtaminen, työyhteisöstä huolehtiminen, kansainväliset suhteet, sielunhoidolliset tehtävät ja Arkin päätoimitus.

Kansainvälisessä opiskelijajärjestössä, IFESissä, määritelty tavoite sopii myös OPKOLle. Tarkoituksena on kertoa evankeliumia opiskelijoille kuhunkin kulttuuriin

sopivalla tavalla.

”Hengellisyttä ei voi eristää vain kapeaksi osa-alueeksi, vaan ihminen tulee kohdata kokonaisuena”, Lauri toteaa.

Hän korostaa, että on tärkeää kohdata itsensä sellaisena kuin on, oppia elämään elämää sellaisena, kuin Jumala on meidät tarkoittanut sitä elämään.

”Koska Jumala tuli ihmiseksi, niin meidänkin kannattaa tulla ihmisiksi”, Lauri kiteyttää.

Tämän päivän haasteiksi Lauri mainitsee boxilähetyksen, jossa usein kohdataan sellaisia nuoria, jotka ovat kotipaikkakunnallaan olleet mukana seurakunnan toiminnassa mutta jotka opiskelupaikkakunnalle muutettuaan eivät enää hoidakaan uskonelämäänsä. Myös ajan henki, arvorelativismi sekä monissa tiedekunnissa esiin tuleva kritiikki uskon asioita kohtaan ovat Laurin mielestä haasteita, jotka tulevat esille tänä päivänä. Kristittyjä nuoria Lauri haluaa varoittaa ghettoitumasta omiin piireihinsä. On tärkeää, että kristityt ovat mukana opiskelijoiden elämässä, jotta hyvä sanoma ei jäisi vain hengellisten kokoontumispaikkojen seinien sisäpuolelle. OPKO onkin alkanut järjestää Tarttuva usko -kurseja, joiden tarkoituksena on rohkaista nuoria kertomaan uskostaan omalla tavallaan.

”Usko ei ole vain lapsia varten”

”Minulla on palo tehdä Jumalan valtakunnan työtä”, Lauri kertoo.

Häntä kiinnostaa erityisesti opetus, ja jumalanpalvelustyö sekä apologiaan liittyvät kysymykset. ”Joskus haaveilen työstä vapaana toimijana, mahdollisesti puhujakoulutukseen tai uskon puolustamiseen liittyvästä työstä”, Lauri paljastaa. ”Ihminen voi olla ajatteleva ja uskova yhtä aikaa. Usko ei ole vain naiiveja ihmisiä tai lapsia varten. Kristillinen usko on relevanttia myös tämän päivän ihmiselle.”

Kuva: Martti Haverinen

Laurin tavoitteena on joskus tehdä jatkotutkimusta luterilaisesta apologiasta, ja hän mainitseekin itselleen tärkeiksi kirjoiksi mm. Leif Andersenin Miksi nukut Herra ja Stefan Gustavssonin Perusteltu usko.

Erityisen kiireisinä päivinä Lauri on pitänyt hyvänä Lutherin ajatusta siitä, että töiden lisääntyessä on hyvä myös lisätä rukoukseen ja hiljentymiseen käytettävää aikaa.

”Hiljentyminen ja rukous ovat ehdottomat voimavarat tässä työssä ja kantavat hedelmää. Kutsumustyötä olisi mahdollista tehdä ilman Jumalan siunausta. Enemmänkin voisi kyllä käyttää Jumalaa voimavarana”, Lauri toteaa.

Hiljentyminen ja rukous on otettu käyttöön myös Laurin kotona, jossa Elisan 9 ja Esterin 4 kanssa, jossa päivän päätteeksi luetaan yhdessä iltarukous ja siunataan lapset Herran siunauksella.

Mariina Metsävirta